Moja miejscowość.

Zadanie 1

Posłuchaj wiersza B. Formy pt: **"Droga do przedszkola"**

Codziennie wczesnym rankiem,
zawsze drogę tą samą,
do przedszkola maszeruję
razem z moją mamą.

Mijam skrzyżowanie,
sklepy, park i szkołę,
potem kilka domów
i widzę przedszkole.

Chociaż jestem mały,
to swój adres znam.
Do domu potrafię
drogę wskazać sam.

Zadanie 2

Mam nadzieję, że nie zapomniałeś swojej drogi do przedszkola. Proszę, narysuj na kartce swoją drogę do przedszkola. Następnie odwróć kartkę i poproś rodzica, żeby pomógł napisać twój adres zamieszkania.

Zadanie 3

Wykonaj zadanie w Kartach pracy, cz. 4, s. 25. - rysuj po liniach-(każdą drogę zaznacz innym kolorem), a dowiesz się , gdzie mieszkają dzieci. Narysuj drogę babci i dziadka do domu.

Zadanie 4

Wykonaj zadanie w kartach pracy cz. 4 s. 26, poszukaj w naklejkach podobnych zdjęć i wklej je we właściwe miejsca.

Zadanie 5 - dla chętnych dzieci

Zachęcam Was do wykonania albumu o swojej miejscowości lub albumu Brodnicy - naszego najbliższego miasta. Na pierwszej stronie –tytułowej, napiszcie dużymi literami nazwę miejscowości oraz imię i nazwisko autora albumu. Następnie na kolejnych stronach możesz wkleić zdjęcia, pocztówki lub samodzielnie wykonać rysunki przedstawiające charakterystyczne miejsca twojej miejscowości. Możesz zrobić jedno zdjęcie, a pozostałe strony albumu narysować, to zależy od ciebie. To zadanie możesz wykonywać przez kilka dni, a nawet tygodni. Jeśli uda ci się stworzyć taki album, przynieś go potem do przedszkola, aby pokazać koleżankom i kolegom.

A teraz czas na gimnastykę, postaraj się wykonać ćwiczenia dokładnie i starannie.

https://www.youtube.com/watch?v=gOLWLBuXQxU

ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II

18.05 1920 roku urodził się Karol Wojtyła, który potem został wielkim papieżem.

W poniedziałek 18.05 będziemy obchodzić 100 rocznicę Jego urodzin. Na pewno pamiętają Go wasi rodzice lub dziadkowie. A jakim był dzieckiem ? Czym się interesował?

1. Poproście rodziców o przeczytanie opowiadania.

Karol

– Tato, opowiedz mi o Karolu, który został papieżem – poprosiłam tatę pewnego dnia.
– Dobrze – powiedział tato i zaczął opowiadać.

Kiedy Karol skończył sześć lat, poszedł do szkoły mieszczącej się niedaleko jego domu. Już od pierwszego dnia bardzo dobrze się uczył, był obowiązkowy i sumienny. Chętnie pomagał kolegom i koleżankom. Wszystko go ciekawiło, chciał się jak najwięcej nauczyć, jak najwięcej dowiedzieć o świecie, książkach, sławnych ludziach, zwierzętach, roślinach. Zawsze odrabiał prace domowe. I choć dużo czasu poświęcał na naukę, tak jak wszystkie dzieci na świecie bardzo lubił się bawić.

Jesienią, kiedy padał deszcz, grał w ping-ponga, czytał książki i bawił się z córką sąsiadów, Ginką. Wspólnie bawili się w teatr: najpierw wymyślali bohaterów, potem układali ich rozmowy, a na koniec zamieniali się w aktorów. Zimą, kiedy na drzewach pojawił się śnieg,

jeździł na sankach, łyżwach i nartach. Wiosną, kiedy wszystko rozkwitało, bawił się w ogrodzie, biegał po łące. A latem, gdy świeciło słońce, Karol często był na podwórku, pływał w rzece i grał w piłkę z kolegami. Grał w ataku i obronie. Często stał też na bramce. Pewnego dnia chłopcy z sąsiedztwa spotkali się na podwórku. Wybrali spośród siebie dwóch kapitanów, którzy w ciągu kilku minut skompletowali swoje drużyny. Karol stanął na bramce. Sędzia zagwizdał na palcach na znak rozpoczęcia meczu. Mecz był zacięty. Po kilkunastu minutach drużyna, w której grał Karol, wygrywała już 2:0. Choć piłka wiele razy leciała w stronę bramki Karola, on ani razu jej tam nie wpuścił. Kiedy do końca meczu zostało zaledwie pięć minut, jeden z piłkarzy mocno kopnął piłkę, która z niesamowitą prędkością leciała, leciała i leciała... Wydawało się, jakby chciała dolecieć do chmur, ale nagle skręciła, i... wybiła szybę w oknie sąsiadów. Mecz skończył się przed planowanym czasem. Na boisku zapanowała cisza, a piłkarze stali bez ruchu nie wiedząc, co zrobić. Karol zaproponował, aby chłopcy poszli do sąsiada, przyznali się do tego, co się stało i przeprosili go. Tak też zrobili. Przyznali się do winy, obiecali poprawę, a także pomoc w sprzątaniu podwórka jako wynagrodzenie za szkody. Sąsiad się uśmiechnął, przyjął ich przeprosiny i pochwalił ich propozycję pomocy.

2. Z okazji urodzin każdy z nas otrzymuje różne prezenty.

Dlatego, aby uczcić urodziny Jana Pawła II zachęcam Was do przygotowanie pięknych laurek.

Źródła:

- Opowiadanie – Podręcznik metodyczny „Kocham dobrego Boga”, wyd. Jedność
- Zdjęcie - pixabay